

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

das ille unus natus inter socios duodecim.

CAP. VII.

HT tunc dominus calceis innocuis, terram Galilææ maritimam peragrans, illic habitans manebat, non enim puram Iudæorum terram accedere uolebat, quòd filij Iudæorum ex sancto interitu letitiam capientes, ipsum dolo clanculario perdere contendebant. Porro ferie quæ in dei honorem comparatæ erant, populares iuxta solennes, cognomē à figendis tabernaculis adeptæ, in propinquo erāt, & quadriuges filij Ioseph Christi noti, se falso fratres eius asserētes, Christo propinqui ad eum festinantes, uocem unanimum attollebant, illic proficiscere, & quando ferie solennes appetunt, in terram Iudææ conterminam ire festina, ut discipuli incredulum iuxta errantem populum conuertentes, tua opera prudenti sermone affecta uidentes, ueterem tuam fidem restaurēt. Non enim aliquis mortalium clancularium opus cōtextit, opus inquā, inspectabili silentij caliginem obtectum, ipse uerò audax propalam esse uult, si hæc uaria miracula edideris, miracula uisa mundo ostende. Talia uero incassum dicebant, siquidem fratres, quāuis Christi omnia gubernantis existentes, increduli tamen ita ut alij erant, & ipsi immobilem fidei habitum præ se ferre recusarunt. Tum Christus rex ipsis sermone quodā mutuo dicebat: Nondum tēpus meum appetiit, uestrum uero tempus nunquam non promptum pariter & liberum circumuolat, nō enim

D

NONNI PARAPHRASIS

tandem mundus æmulandi furore percitus, solita rabiæ procella, uos odisse potest: me uerò audacia quadam elatus odio habet & insequitur, quod solus uoce teste, iuxta uoce minime parcente, mundum delicti diuini grauidum arguo, & opera quæ conficit, aliena à lege esse clamo. Vos festiuitatem feriarum ualde celebrium adite, nondum ego tentoria nuper fixa iam honore prosequens, ad sacram festiuitatem accessero. Nostri enim temporis cursus nondum absolutus est. Sic hic quidem locutus ad sanctam sedem Galileorum longo capillitio insignium concedebat. At noti simulatque ad sacrum ascendissent, & ipse sero diuinum uestigium ad ferias ualde tripudiosas flexit, & Iudæi amica necessitate inquirebant, Quo mihi iuit? ubi ille? At à populo submurmurante infinitus sermo ex gutture tacito fluebat. Et populi diuinæ testem uocem locuti sunt, quod Christus sapiens sit, & miracula sublimia edat. Alij è contrario gutture uoces unanimes producente dicebant: Non sapiens, non reuera hic sapiens, populo uero coacta mentem quisque sermonibus clanculariis cælabat: hæc uero inter se colloquebantur. At de ipso id temporis non aliquis ausus erat uoce quadam intrepida, liberis labijs solutis, Iudæorum metu cõsternatus, aperto quid dicere. Deinde Christus circiter medium cursum sacrificij sacri, sero uisus, ad sacrum ascendebat, & in templo lapidoso ordinem uirorum quasi uno iugo coniuictorum docuit, & agmen Iudæorum cordatum stupore super ipso corripiebatur, & ita
inter se

inter se alius post alium per uices loquebatur, Vnde hic per se uocem legibus consonam emittit, qui nane literas, quas non arte gnara didicit, compertas habet? qui nã literas, nullo præceptore usus callet? At rex Christus ex ore diuino, uocem interrogantibus expromebat, Mea doctrina nõ multiscia existit, sed patris mei qui me præmisit, est. Quod si uir aliquis uoluerit gratiam doctrinæ nostræ, cognoscet an patris cœlestis quoddam à deo datum donũ sit, an ego ipse ex propriis uocem ex meo prolapsam loquar: Omnis mortalis, qui suum altum honorem dixerit, ipse sibi ex propria sapientia testis existens, mortalis hic suam ipsius gloriam querit: qui uero nutum patris qui misit me conficit, is inculpabilis, uiam ueritatis carpit, & nihil in ipso impij residet. Et rex Christus rursum ipsis dicebat: Annon adhuc Moses uobis legem cædis uirorum ultricem dedit? Et unde auræ Sermonem dei altissimi rapuerunt? Neque aliquis uestrum legẽ perficit, quia omnes me solũ morte clancularia adficere conquiritis. Et populus ei dixit: Oestrũ demonis aerij animum tuũ agit, quis te trucidare desyderat? Iesus uero dicebat illis de prudente lege, propter quam populi coronatim sacro subdolo uultu, summum tegumẽ mēbri pudēdi solidi abscindũt: Vnũ opus feci, & id pro sano studio, & uos stupidi me reprehenditis, cuius gratia Moses circuncisionem legiferi ferri uobis tradidit, nõ quod Mosi, sed quod uestrorum patrum donum esset, & proinde iuxta datam quandam legem, quãdo iubar

NONNI PARAPHRASIS

Solidae aurorae septimae appetit, uirum à modo edito
 partu ferro circunciditis, ne legalia iuxta accepta
 Moyses uincula laxetur. Si uero mortalis sacra cir-
 cuncisionem ferro sacro suscipit, omnes grauiter in-
 festum minarum fastum in me concitatis, quod uirum
 totum, morbo in orbem redeunte perditum, meo prae-
 senti sermone, & non scissili ferro, uita reddens, id-
 que ipso die Sabbati uobis tradidi, ne reddentes gra-
 tiam aspectibus mortalium iudicate, sed iudicium iu-
 dicantes, sermonem uero discutite, & quod fas est
 temporali omnium aspectui praeponatis. Et aliqui
 ex sacra urbe Hierosolymorum dixerunt: Ceterum, an
 non hic est, quem incolae conglobati, ferro percussibi-
 li è medio tollere inuestigant? Ecce quomodo rursum
 immobilis uniuerso spectatori populo uocem diuinam
 propalam emittit? An principes urbis ciues nostri,
 audita uoce mortalium dei lingua utentium, quod
 hic Christus est, didicerunt? At rex Christus quando
 uenerit, nullus uir unde sit exploratum habuerit, ceterum
 hunc scimus. Porro Iesus, in templo argenti
 splendore conspicuo dixit, Me, & quae mea mentis
 praestantia, & qui sermo meus est prudens & unde
 scitis, & me unde sum, licet hoc silentio inuoluitis, con-
 pertum habetis. Neque uero mea sponte ad uos huc
 uenio, sed pater meus est uerus, qui autor meae ad
 uos profectiois existit, & ego hunc oppidò explo-
 ratum habeo. Siquidem ipse ab ipso profectus sum, &
 ille me ut huc uenire praemisit. Et aliqui aestro per-
 citi, manibus inimicis Iesum comprehendere irruerunt.

runt. Neque uero aliquis ipsorum, manus suas graues ei intulit, quod ei hora, qua cæde adficiendus erat, à patre nondum uenerat, & multi ex populis coactis credebant, & Iesum sermone quodam concordie honore ornabant. At enim Christus rex populorum seruator, si unquam uenerit, præstantiora operibus his quæ hic elaborauit, miracula ore laboribus sedante fecerit? Caterum incredulus populus phariseorum mutuo errantium querulam iuxta effrenem populi multilinguacis & submurmurantis uocem audiebat, & Pontifices inuidia flagrantes, ministros, qui Iesum incomprehensibilem manu inimica comprehenderent. Et rex Christus quodam sermone obscuro, celerem & sua sponte incedentem horam mortis prædicens dicebat: Adhuc parum temporis in terra propter uos maneo, & celerem ad patrem meum qui misit me, redibo, & me regressi inquiritis, sed quanuis cupiditate mei ardentes, me non inueneritis, & uos agentes uestigium in uiam quam ego ingrediar, robur penetrare non potestis. Tunc populi illic inter se simul turmatim confabulabantur, Quo post paululum, ut non inueniri possit, iturus est? nunc uagus in urbem uicinam, ubi ordines ex omnibus Græcorum generibus sparsi sunt, iturus est? ut & liberos Græcorum ipsam suæ sapientiæ legem doceat? Quis hic sermo, quem teste populo dixit, est? Multum me tandem iterum me querere in animum induxeritis, sed nulli inueneritis, & non fas est, uos cupiditate ingrediendi inaccessibilem uiam, quam ego in-

D iij gredior,

NONNI PARAPHRASIS

gredior, accendi. Ceterum cum iam ultimus dies fe-
 riarum tripudiosarum appetiisset, Christus rex pro-
 pe templum lapidosum stetit, Si quis siti animum di-
 sturbante me accedens premitur, aquam fontis no-
 stri animæ conseruatricem bibat. Omnis enim qui fi-
 duciam in me conicit, seruabitur, & ut ueteri sermo-
 ne dei memoriæ proditum est, per uentrem illius sem-
 per mente præditi fluuij, fluento per se fusili ac uiuo,
 aqua arcana renata, diuina ebullit. Hæc dixit, futu-
 rum tandem accessibilem splendorem spiritus, quo
 quidem omne credulum genus hominum multisemi-
 num, animo deum capiente, potiturum erat. Nōdum
 enim Christus rex, proximus assessor sedis patris ui-
 sus, humanis in uiribus radices egerat, multi uero cla-
 morem ex multo ore, labris fidei plenissimis populo-
 rum uno ore dicentium, effusum inaudientes, cla-
 mabant: Hic sermo quem scripsit, uerus est prophe-
 ta. Ceterum disensionis ignari, hanc cantilenā ha-
 bebant, hic Christus rex existit. At alij ex passis re-
 pagulis oris legiseri, sermone cōtentioso, oracula in-
 prudenti libro exarata dicebant: Num enim Chri-
 stus rex ex Galilæa maritima uenerit? Nōne hoc di-
 uina sors dixit? nonne regum sanguinem Davidis
 protopatris ferens, cui nomē Christo erit, Iudæis ap-
 parebit? Ex patria Bethlehem ouium fecundi, ubi
 David lyricen habitauit: & populo in factiones di-
 uiso, anceps quidem controuersia undique erat. Et
 aliqui uiri improuidi, iuxta inimici Iesum sub iniquo
 spiritu senum populi comprehendere tentârunt, sed
 ipsi

ipsi nullus manus iiecit, quoniã rursus ultima ratio
 nabilis horã ipsi concedẽti nondũ aderat, & mini-
 stri stupidi prudentes ad sacerdotes diis similes re-
 dierunt. illi uero dixerunt: Cur illum huc nõ adduci-
 tis? Et ministri minime errantes, sermone prudenti,
 iuxta necessitate quadam graui urgẽte, dixerunt:
 Non sic mortalis alius æqualem uocem edidit. Et au-
 dax multitudo Phariseorum impersuasibiliũ dixit:
 An & uos illius commentis fidem adhibẽtes, qua e-
 stis mêtium lubricitate, à uera uia abducti estis? An
 aliquis principum, aut mente præditorum Pharisæo-
 rum in ipsum credidit, præter populare illud ini-
 quum & errabundum agmen, quod legis ignarum
 execratione plenum debacchatur? At Nicodemus
 nuper apud Christum uisus, uocem reprehensibilem
 turbæ densæ fundens iuxta omnes arguens, respon-
 debat: An uero diuina Iudæorum lex, furore graui-
 uirum prius condemnat, q̃ uocem eius loquẽtis certã
 audiens, & opera quæ quidem fecit teste sermone
 intelligens, sententiam fert? Tum chorus Pharisæo-
 rum sedulo sacris operantium, Nicodemum à repre-
 hensione alienum reprehendens, contra intonuit,
 Num & tu sanguinem Galileum fers? librũ tibi re-
 spondentem euoluens, si quæris habueris, & tibi co-
 gnoscetur, quòd nondum Propheta uario sermone
 præditus, ex Galilæa excitatur. Porrò Iesus fundens
 uocem populi conseruatricem, dicebat.